

Innen tèèt da we jung warre toen woort oos gezeet dade klokke inne kerktore op witte donnerdag noa den dienst, moe de klokke hul hert geluid woorte, ne Roeme vertrokke vur

poasékes te gen hoale. Terno kosder de klokke drij daag nie luie want ze warre weg. De kerktore war leeg zeeên ze omda de klokke ne Roeme gevloge warre. Be de Poase, onnerre mes, luide de klokke daan opins hiel hert en da war het tieke dat ze terug inne kerktore gevloge warre.

Asder daan thuis kwamp noa de mes daan haan de "klokke van Roeme" euveraal innen hoof èèr en sneuk uitgegoid. Ich hem oeit zelfs es è lièventig poaskikke gekrege. Ich ha è roet en me zuster ha è bloo. Ich koster toen al nie anuit dat as dij èèr, diè schekloat en dij kikke van zoe hoeg uit dij klokke vielte dat dij nie kepot warre. Ich wo da egelek es zien hoe dij klokke da deen mer da mocht ich nie. As ich toch gonk kieke zeeën ze, daan goie de klokke è rot èè op oere kop en daan stinkt der hulemoal.

Ich dink dawe in twiede of terde studiejaar zoate toen menne moat en ich begoste te twèfele of dij klokke bè witte donnerdag wel echt vertrokke nè Roeme. Menne moat diè war mesdiener en diè wist moe daat kèsterke van toen de sleutel honk vur ne toksoal te gen. Asder op toksoal war, daan kosder door den toren in. Wè zen daan op nen witte donnerdag of ne goie vrèdag noat school es ne de kerk gegen, diè sleutel gepikt, de deur van toksoal ope geden en inne tore gekrope vur gen te kieke. Godverdoeme! ze haan oos wa wèès gemakt want de klokke honke ter nog allemoal en ter war genien plak vrèè. We hemme daan mer hul braaf diè sleutel terug op zen plak gehange mer da ze oos begod zoe belogen haan, doa warre we nie goe vaan. Ich dink dadda de ienigste zonde war van dièn

tèèt dij ich noeit gebicht hem inne bichtstoel, want da ich de sleutel vanne tore gepikt ha, oogal war het mer vur hul effekes, da dorst ich begod nie zije tege de pestoer.

Euver de poashoas woort loater oog gesproke en van alles vertèld mer wa diè zen rol just war da weet ich nemie. As ich ter oeit achter koom daan zal ich euver de poashoas en de poashin oog nog es wa schrève.

In de tijd dat we kinderen waren werd ons gezegd dat de klokken in de kerktoren op witte donderdag na de dienst, waar de klokken heel hard geluid werden, naar Rome vertrokken om paaseieren te gaan halen. Nadien kon je de klokken drie dagen niet luiden want ze waren weg. De kerktoren was leeg zegden ze omdat de klokken naar Rome gevlogen waren. Met Pasen, tijdens de mis, luidden de klokken dan ineens heel luid en dat was het teken dat de klokken terug in de kerktoren gevlogen waren. Als je dan thuis kwam na de mis dan hadden de "Klokken van Rome" overal in de tuin eieren en snoep uitgegooid. Ik heb ooit zelfs eens een levend paaskuiken gekregen. Ik had een rood en mijn zuster had een blauw. Ik kon er toen al niet aan uit dat als die eieren, die chocolade en die kuikentjes van zo hoog uit die klokken vielen, dat die niet gebroken of dood waren. Ik wou dat eigenlijk eens zien hoe de klokken dat deden maar dat mocht ik niet. Als ik toch ging kijken zegden ze, dan gooien de klokken een rot ei op je hoofd en dan stinkt ge helemaal.

Ik denk dat we in het tweede of het derde studiejaar zaten toen mijn kameraad en ik begonnen te twijfelen of die klokken met witte donderdag wel echt vertrokken naar Rome. Mijn kameraad die was misdienaar en die wist waar de oude koster van toen de sleutel hing om naar het oksaal te gaan. Als ge op

het oksaal waart, dan kon je door de toren in. We zijn dan op een witte donderdag of een goede vrijdag na de school eens naar de kerk gegaan, die sleutel gestolen en de deur van het oksaal open gedaan en in de toren gekropen om te kijken. God verdoeme, ze hadden ons wat wijsgemaakt want de klokken hingen er nog allemaal en er was geen enkele plaats vrij. We hebben dan maar heel braaf die sleutel terug op zijn plaats gehangen maar dat ze ons "vloek" zo belogen hadden, daar waren we niet goed van. Ik denk dat dit de enigste zonde was van die tijd die ik nooit gebiecht heb in de biechtstoel, want dat ik de sleutel van de kerktoren gestolen had, ook al was het maar voor heel even, dat durfde ik "vloek" niet zeggen tegen de pastoor.

Over de paashaas werd er later ook gesproken en van alles verteld maar wat die zijn rol juist was dat weet ik niet meer. Als ik er ooit achter kom dan zal ik over de paashaas en de paashen ook nog eens wat schrijven.

Wigo